

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 256/2026
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Зорана Стамболића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 од 04.11.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 642/2025 од 15.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Зорана Стамболића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 од 04.11.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 642/2025 од 15.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 од 04.11.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 3 (три) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 19.10.2024. године па надаље.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 642/2025 од 15.01.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Нишу и браниоца по службеној дужности окривљеног АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 од 04.11.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Зоран Стамболић, због повреда закона из члана 419. став 1, члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи нижестепене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине нижестепене пресуде и предмет врати Основном суду у Нишу или Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Зорана Стамболића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП, пак, одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда. Наведеним одредбама, по ставу Врховног суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају, из списка предмета произилази да је подносилац захтева адвокат Зоран Стамболић за браниоца по службеној дужности окривљеном АА постављен још у предистражном поступку од стране овлашћеног службеног лица МУП-а РС ДП ПУ у Нишу ОКП и то пре доношења решења МУП-а РС ДП ПУ у Нишу ОКП Ку-48970/24, ЛС 304/24 од 19.10.2024. године којим је према окривљеном одређено задржавање у трајању до 48 сати, а потом је према окривљеном АА дана 20.10.2024. године решењем судије за претходни поступак Основног суда у Нишу КППД.бр.61/2024 на основу члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП одређен притвор. Дакле, произилази да је наведени бранилац по службеној дужности окривљеном постављен због процесне ситуације из члана 74. тачка 3) ЗКП, при чему је у процесној ситуацији из члана 74. тачка 3) ЗКП одбрана по службеној дужности предвиђена од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере, чиме је та одбрана у процесном смислу исцрпљена. Након доношења првостепене пресуде Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 од 04.11.2025. године донето је решење Основног суда у Нишу

ЗК.бр.348/25 од 19.11.2025. године којим је пре правноснажности пресуде окривљени АА упућен на издржавање казне затвора у трајању од 2 (две) године и 3 (три) месеца на коју је осуђен пресудом Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 од 04.11.2025. године, чиме је према окривљеном фактички укинут притвор.

Како у конкретном случају из списка предмета произилази да је дана 19.11.2025. године решењем Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 одређено да се окривљени АА пре правноснажности пресуде упућује на издржавање казне затвора на коју је осуђен тада неправноснажном пресудом Основног суда у Нишу ЗК.бр.348/25 од 04.11.2025. године (потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 642/2025 од 15.01.2026. године), а чиме је према окривљеном фактички укинут притвор, те како је након правноснажности пресуде и то дана 27.02.2026. године захтев за заштиту законитости поднео адвокат Зоран Стамболић, који је окривљеном у том кривичном поступку био постављен за браниоца по службеној дужности, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), имајући у виду напред цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости након укидања притвора према окривљеном и правноснажно окончаног поступка, па је предметни захтев стога недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.